

[Erik Eriksen.]

slet ikke dette, fordi jeg tror, man står sig ved en sådan form for diskussion, men jeg siger det for at vise, at det nok vil være klogt og i hvert sagligt rigtigt, om statsministeren og socialdemokratiets ordfører afstår fra at tage den statistik til sig. For skal man regne med den tilvækst, der var i de 3 år, hvor jeg lagde navn til regeringen, skulle man altså, hvis den var fortsat, i dag have været oppe på en boligproduktion af 43.000 om året.

Den højtærede statsminister havde nogle bemærkninger om vort forslag til nedsættelse af en kommission vedrørende socialreformen og understregede socialministerens forudsætninger for kommissionens arbejde. Vi tog fra venstre dette initiativ sammen med det konservative folkeparti og førte tanken frem i folketinget, bl. a. fordi det er noget, der står i vort program. Jeg har tidligere set udtalelser af statsministeren og socialministeren — nu husker jeg det ikke, men jeg tror, det var fra et stævne i Haslev — og jeg beklager at måtte sige, at jeg finder, at de udtalelser, jeg har set derfra, er udtryk for noget, der forekommer mig at være lidt småt. Har socialdemokratiet virkelig brug for at konstruere et sådant modsætningsforhold? Er det virkelig nødvendigt for socialdemokratiet at opretholde en myte om sig selv som det eneste socialt forstående parti i landet? Er det virkelig nødvendigt? Jeg tror, vi gør både sagen og de mennesker, hvis interesser vi skal varetage, en tjeneste, hvis vi standser striden om det, der unødigt skiller, og i stedet for prøver at samles om de reformer, der har været talt om.

Den økonomiske og valutariske udvikling var jeg så meget inde på i går, at jeg skal ikke sige meget om den i dag. Når jeg sidder og hører på den ærede socialdemokratiske ordførers tale, hører hans bedømmelse af udviklingen, er jeg lige ved at få indtryk af, at det ærede medlem for alvor tror, at han skal starte under slagordet: Krag eller kaos. Men jeg kan kun gentage, hvad jeg allerede har sagt om denne udvikling. Det er fortsat min opfattelse, at mange tegn peger i retning af, at vi er stærkt på vej ind i et nyt pres på økonomien. Jeg har ikke lagt skjul på min ængstelse. Jeg ved, at mange folk i erhvervslivet har den samme opfattelse, og jeg ved også, at folk med

større sagkundskab, end jeg er i besiddelse af, nærer nøjagtig den samme ængstelse.

Jeg vender mig så med nogle ord til kildeskatten. Nu er det jo meget klart understregget, at de to regeringspartier går til valg med ønsket om at fortsætte sammen i en flertalsregering, men når det er tilfældet, melder der sig nogle interessante spørgsmål. Jeg vil virkelig gerne vide, om socialdemokratiet af hensyn til et sådant regeringssamarbejde vil afstå fra at gennemføre kildeskatten, eller om det radikale parti vil føje de socialdemokratiske ønsker, eller om man skal holde befolkningen i uvished om, hvad et sådant flertal vil, når det nu så stærkt appellerer til vælgerne. Hvad er det egentlig, der skal ske på dette område? Det var jo her, den højtærede handelsminister skulle hjælpe til at skabe klarhed, når han begynder at tale om skatter. Jeg har allerede i går og mange gange tidligere givet udtryk for, at vi ønsker en skattereform, der bevæger sig bort fra skat på arbejde og opsparing over på forbrug. Det er slet ikke nyt for os. Det, jeg gerne vil vide, er altså, hvad man vil gøre med denne kildeskatteplan, om den under alle omstændigheder skal opretholdes. Det kunne jo også være interessant at få at vide, om samarbejdet inden for regeringen er af en sådan art, at de radikale har været taget med på råd, eller de måske slet ikke er blevet spurgt. Hvis forslaget er alvorligt ment, må det da have været drøftet i den samarbejdsregering, vi har.

Hvad angår jordlovene, har jeg såmænd ikke meget at sige. Det må da være ganske klart, at når regeringen efter det store nederlag, som folkeafstemningen var, valgte at blive siddende — hvad den så ganske ubetinget havde ret til — måtte det vel være med en forpligtelse til at fremlægge andre løsninger på de jordlovsområder, som man sagde var så forfærdelig vigtige.

I øvrigt kan jeg henvise til de krav, vi har fremsat i jordlovskommissionen om en liberalisering af landbrugsstrukturen. Jeg kan henvise til vore udtalelser og planer om landsregion og byplanlægning, således som det ærede medlem hr. Axel Kristensen har givet udtryk for det. Jeg minder om, at regeringen nedsatte et udvalg, men regeringen har ikke noget selvstændigt oplæg at pege på indtil nu. Jeg mener også at